

UITSPRAAK 14-094

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

de Examencommissie Aziëstudies, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Op 22 mei 2014 heeft appellante de goedkeuring van de Examencommissie Aziëstudies (hierna: verweerder) ontvangen van haar voorstel tot veldwerk in Egypte, in het kader van de research master Middle Eastern Studies. Ter financiering hiervan heeft appellante een beurs (Lustra- en Outboundbeurs) aangevraagd.

Op 28 mei 2014 heeft verweerder deze toestemming opgeschort en is het verzoek, om toekenning van de beurzen voor de financiering van het veldonderzoek, afgewezen vanwege het negatief reisadvies dat door het Ministerie van Buitenlandse Zaken is afgegeven voor alle niet-essentiële reizen naar Egypte.

Op 2 juni 2014 heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat zij wegens haar belangstelling voor de regio Noord-Afrika en Libië heeft verzocht als onderdeel van haar masterscriptie een veldwerk project getiteld “New Migration Fomenting Old Nationalism?” te mogen uitvoeren. Verweerder heeft daarvoor toestemming verleend en aangegeven dat het project maximaal 28 ECTS kan opleveren. Met deze toestemming heeft appellante verzocht om een beurs ter financiering van het veldonderzoek. Haar verzoek is afgewezen vanwege het negatieve reisadvies voor de regio. De Universiteit Leiden en daarmee de examencommissie acht zich gebonden aan het negatief reisadvies. Appellante is het niet eens met de beslissing en is van mening dat het negatief reisadvies geen invloed zou moeten hebben op haar onderzoek. Zij voert aan de taal te spreken en veel ervaring te hebben opgedaan in Libië gedurende haar drieënhalf jaar verblijf daar.

Verder geeft zij aan dat het vanaf de start van de opleiding Middle Eastern Studies haar bedoeling is geweest om het onderwerp migratie in Libië en naburige landen

Uitspraak

14-094

Blad 2/5

te gaan onderzoeken gekoppeld aan een verblijf aldaar. Zij benadrukt dat het veldonderzoek essentieel is voor het schrijven van haar scriptie en voor haar verdere academische ontwikkeling en carrière. Zij geeft aan geen mogelijkheden te zien waarmee het onderwerp op een andere wijze kan worden onderzocht.

Zij benadrukt de regio goed te kennen en stelt haar veiligheid te kunnen garanderen, vooral omdat zij van Chinese afkomst is en daardoor minder aan gevaren bloot staat dan mensen van Westerse afkomst. Hierbij voert zij aan dat het Chinese Ministerie van Buitenlandse Zaken geen negatief reisadvies heeft afgegeven voor de Chinese burgers.

Tenslotte wijst zij op haar scriptievoorstel waarin het door haar gekozen onderwerp uitgebreid is gemotiveerd en uitgelegd. Appellante verzoekt om voor haar geval een uitzondering te maken en het besluit te heroverwegen.

Het beroep is op 18 juni 2014 behandeld tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is in persoon ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn gehoord, [namen].

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 4 juni 2014 door het College ontvangen brief van 2 juni 2014 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 28 mei 2014. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrechten de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Volgens de Regeling studeren in het buitenland Universiteit Leiden (hierna: “de Regeling”) is elke student, ingeschreven bij de universiteit, die in het kader van de opleiding naar het buitenland gaat of daar reeds verblijft, gehouden alle instructies van de Universiteit Leiden op te volgen en de Regeling strikt na te leven.

Ingevolge artikel 3, vierde lid, van de Regeling baseert de Universiteit het oordeel of er sprake is van een (dreigende) calamiteit, mede op de informatie die wordt verschaft door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Uitspraak

14-094

Blad 3/5

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Bij het in administratief beroep bestreden besluit heeft verweerder zijn eerder gegeven toestemming voor het verrichten van veldonderzoek in Egypte opgeschort. Tevens is het verzoek om toekenning van een beurs ten behoeve van de onderzoek afgewezen.

Appellant en verweerder hebben beiden ter zitting hun standpunt nader toegelicht.

Verweerder heeft ter zitting uitgelegd dat het College van Bestuur de zorgplicht en de verantwoordelijkheid voor studenten en medewerkers zwaar opneemt en derhalve geen verantwoordelijkheid kan nemen voor studenten die in het kader van hun opleiding naar een land willen waar een onveilige of dreigende onveilige situatie bestaat. Wanneer voor het betreffende land een negatief reisadvies geldt (afgegeven door het Ministerie van Buitenlandse Zaken) is het reizen daarnaar toe voor studiedoeleinden uitgesloten. Het College van Bestuur beschouwt reizen vanwege studiedoeleinden altijd als een niet-essentiële reisbestemming. De examencommissie en het faculteitsbestuur volgen dit standpunt. Er zijn ook steeds andere mogelijkheden bespreekbaar tot invulling van een “(dreigend) onveilig” buitenlands studieonderdeel om de nadelige gevolgen voor de student zoveel mogelijk te beperken. Tot voor kort was een verzoek bij het College van Bestuur om in een individueel geval een uitzondering toe te staan bespreekbaar en kon een schriftelijke toestemming worden verkregen, maar dit is momenteel alleen in zeer unieke gevallen een optie.

Niet in geding is dat het veldonderzoek in Egypte in het kader van de masteropleiding van appellante onder verantwoordelijkheid valt van de Universiteit Leiden. Voorts is niet in geding dat het verrichten van veldonderzoek in de opzet en vorm, zoals door appellant voorgestaan, geen verplicht onderdeel vormt van die masteropleiding.

Het College overweegt dat appellante voor het veldwerkonderzoek zou gaan reizen en verblijven in Egypte in haar hoedanigheid als studente van de Universiteit Leiden. Nu de Regeling en het beleid van de universiteit duidelijk zijn is het inherent dat de universiteit geen verantwoordelijkheid kan nemen voor studenten in “(dreigend) onveilig” buitenland. Het College kan zich verenigen met de aan de Regeling en het beleid ten grondslag liggende keuze, reizen in het kader van een opleiding steeds in objectieve zin als niet-essentieel aan te merken. Dat appellant van mening is dat de reis naar Egypte en het aldaar verrichten van veldonderzoek voor haar wél essentieel is, is daarbij niet van belang. Het is niet

Uitspraak
14-094
Blad 4/5

van belang of appellante zélf van mening is dat zij daar veilig kan verblijven, doorslaggevend is in dit kader het oordeel van het College van Bestuur en de verantwoordelijkheid die dat College kan en wil dragen voor de studenten.

Het College acht het daarom juist dat de eerder verleende toestemming voor het verrichten van veldonderzoek is opgeschort op basis van het negatief reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken gezien de onstabiele situatie in het Midden-Oosten en dat in het verlengde geweigerd is aan appellante een beurs toe te kennen.

Verweerder onderschrijft het buitenlandbeleid en heeft aangegeven dat een alternatieve invulling van het onderzoek en de scriptie altijd mogelijk en bespreekbaar is, om de negatieve gevolgen voor de student zoveel mogelijk te beperken. Verweerder heeft daarbij te kennen gegeven geen studiepunten voor het onderzoek te rekenen mocht appellante op eigen gelegenheid vertrekken.

Het College realiseert zich dat appellante, die specifiek voor de Universiteit Leiden heeft gekozen in verband met de mogelijkheden tot het verrichten van het veldonderzoek en al een geruime periode aan haar onderwerp werkt, door de bestreden beslissing zwaar wordt getroffen. Het College kan echter niet meegaan in de redenering van appellante dat haar geval niet vergelijkbaar is met andere studenten. De situatie van appellante is niet anders dan dat zij in het kader van haar studie naar het buitenland (Egypte) wil reizen met het oogmerk daar onderzoek te doen en daarvoor studiepunten te vergaren. Zoals hiervoor is overwogen, beschouwt de Universiteit Leiden reis en verblijf ten behoeve van studiedoelinden te allen tijde als niet-essentieel. In het onderhavige geval kan er daarbij niet aan worden voorbij gegaan dat het studieonderdeel in overleg met verweerder ook op andere wijze kan worden ingevuld. Dat appellante hiervoor niet opteert doet hieraan niets af.

Het College ziet geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het recht. Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak
14-094
Blad 5/5

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), prof. dr. E.M. Noordijk, dr. A.M. Rademaker, prof. dr. T.M. Willemsen en Ş.Ö. Zengin LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.A.C. de Boer.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.A.C. de Boer,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: